

4 $\frac{1}{4}$ pCt., er rigtig, og at den højtærede Minister ligeledes har anerkendt Rigtigheden af den Opfattelse, som jeg udtrykte, nemlig at Vedtagelsen af det nævnte Ændringsforslag under Nr. 1 vilde betyde en Fordel for Bankerne, i alt Fald indtil videre, tror jeg, den højtærede Minister sagde, en Fordel for Bankerne i Kampen mod Sparekasserne.

Endvidere vil jeg tillade mig at præcisere, at det staar uimodsagt, at den lille Sparer, hvis det oftnævnte Ændringsforslag vedtages, kun kan faa ca. $\frac{1}{2}$ pCt. mindre i Rente end den, den store Sparer kan sikre sig. Det vil altsaa sige, at Ændringsforslagets Vedtagelse vil betyde det simple, at der skabes en Fordel for Banker og Sparekasser, mest for de første, men et uheldigt Forhold for den lille Sparer. Den ærede Ordfører (Andreasen) sagde, at den lille Mand har ingen Penge. Det viser sig, at den ærede Ordfører i ringere Grad, end jeg troede, kender de faktiske Forhold. Hvis det ærede Medlem havde haft Lejlighed til at kige ind i Sparekassernes Regnskaber, som jeg f. Eks. har kunnet gøre det som yngre, vilde han vide, at der heldigvis er en hel Del af dem, han kaldte Smaamænd, der virkelig er Sparere. Og det, at nogle kan spare, viser, at mange kunde gøre det. Det forekommer mig, at det ærede Medlem heller ikke har lagt Mærke til, hvor mange Penge der nu til Dags anvendes navnlig af Ungdommen paa Forlystelser. Hvis han havde lagt Mærke til det, vilde han sikkert forstaa, at der kan og bør spares. Den „lille Mand“ kan ikke blive den store Mand, vi kunde ønske, han blev, hvis han ikke vil indprente sig den Lære, at der maa spares, at der maa resigneres overfor Forlystelser.

Udover dette skal jeg udtale den Følelse af Taknemmelighed, der opfylder mig overfor den Række Talere, der har givet delvis eller hel Tilslutning til en Del af de kritiske Bemærkninger, jeg har fremsat, og til de Underændringsforslag, som jeg har stillet. Ganske særlig takker jeg den højtærede Minister for hans delvise Tilslutning til mit Underændringsforslag under Nr. 4. Ærede Tilhørere vil have lagt Mærke til, at den højtærede Ministers Tilslutning vel var ret betinget, idet han sagde, at det kunde være forholdsvis ligegyldigt, hvilket af de to Forslag der blev vedtaget. Men just denne

Udtalelse er, naar den sammenholdes med den højtærede Ministers Bemærkning om, at han tror, at det, man her vil gennemføre gennem Ændringsforslag Nr. 1, netop er saa uheldigt, at det hurtigst maa føre til en Forandring, en varm Anbefaling for mit Forslag, der med Hensyn til Maksimumsrente nærmest slutter sig til Sparekassernes nuværende Praksis. Jeg takker altsaa den ærede Minister og endvidere den ærede Formand for Sparekasseudvalget, fordi han har tilsagt sin Støtte til, at der skal blive sammenkaldt et Udvalgs møde til Behandling af det Forhold, der omhandles i mit Underændringsforslag under Nr. 4, inden tredje Behandling. I Forventning herom tillader jeg mig herved at tage mit Underændringsforslag under Nr. 4 tilbage.

Første Viceformand (Stavning): Underændringsforslaget under Nr. 4 til Ændringsforslag Nr. 1 til § 3 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Birch: Endvidere tillader jeg mig at takke for den højtærede Ministers Tilslutning til mit Underændringsforslag under Nr. 3, som jeg derefter haaber at se vedtaget i dette høje Ting. Hvis dette sker, vil jeg rimeligvis senere tillade mig at tage Underændringsforslaget under Nr. 2, der i saa Fald er unyttigt, tilbage.

Ordføreren (Andreasen): Underændringsforslaget under Nr. 3 har jeg selvfølgelig ikke noget imod; det gaar jo kun ud paa, at Ministeren fastsætter de nærmere Regler for Fremgangsmaaden med Hensyn til Beregningen af Maksimalrenten, og det kan jeg og hele Udvalget ganske tiltræde. Jeg har i øvrigt kun bedt om Ordet for at sige til det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at naar han hævdede, at jeg oversaa, at de mange smaa Sparere havde meget stor Interesse i, at der skete en Afrunding op efter, saa er det ikke rigtigt. Jeg overser ikke, at de smaa Sparere kan have Interesse deri, jeg erkender, at de kan have det. Om jeg end ikke skal gøre mig til af at være lige saa sparekassekyndig som det ærede Medlem, ved jeg dog lige saa vel, at der ikke er ret mange Sparekasser, som gaar ind paa at yde højere Rente end den almindelige,